

Klasse

VOOR OUDERS

Huiswerk getackeld?

«Huiswerk is de enige manier om te weten te komen wat de kinderen op school uitspoken», zegt Marlies (43), «ik vind het dus wel belangrijk». Gerrit (38) gaat niet akkoord. «Daar mag huiswerk toch niet voor dienen? Mijn kinderen moeten na schooltijd kunnen voetballen in de wei.»

Eén op vier ouders wil huiswerk afschaffen.

Eén op drie leerkrachten gaat daarmee akkoord.

Op vijf jaar tijd is het aantal tegenstanders van huiswerk flink toegenomen: met 10 procent bij de ouders, 19 procent bij de leerkrachten. Iets meer dan de helft van de ouders blijft voorstander, bij de leerkrachten is dat nog 44 procent.

Voor of tegen huiswerk? «Het hangt er maar van af wat dat inhoudt», zeggen ouders op pagina twee.

«Waarom kan voetballen geen huiswerk zijn?»

Huiswerk:
«SCHAF AF DIE BOEL»
p. 2

Kinderen met een depressie:
«IK BEN EEN MISLUKSELING»
p. 4

Ouders aan de schoolpoort:
«IK WIL ME NIET OPDRINGEN»
p. 8

« Huiswerk, schaf

Vijf jaar geleden waren twee op drie ouders (en evenveel leerkrachten) voorstander van huiswerk. Nu is dat gedaald tot één op twee. Één op vier wil huiswerk zelfs afschaffen. De rest heeft geen uitgesproken mening.

Gerda Van Bastelaer:

“Ine werkt met plezier thuis verder”

«Voor mezelf wil ik werktijd en vrije tijd gescheiden houden», zegt Gerda Van Bastelaer, moeder van Lien. «Zo kan ik van beide genieten. Ook kinderen hebben recht op ontspanning. Ine (9) werkt in de school. Haar school is een leefschoon, daar is de leertijd op elk kind apart afgestemd. Tijdens de namiddag werken kinderen aan projecten die ze zelf kiezen en uitdiepen. Ze gebruiken de schoolbibliotheek, pc's, internet, telefoon en de post om materiaal te verzamelen. Ze vragen aan leerkrachten en aan elkaar hulp. Ine kan zo in de leerstof opgaan dat ze met plezier thuis verder werkt. Dat is dan haar keuze.

Ik hoef geen lessen op te vragen om te peilen naar de vorderingen van Ine.

De leerkrachten verwoorden op het rapport heel duidelijk waar Ine staat. Sommen maken, dictees inoefenen, aardrijkskundige termen verklaren als huiswerk? Welk kind toont enthousiasme voor opgelegd huiswerk? Ook Ine heeft een duidelijke mening. «Opgelegd huiswerk lijkt me echt niet leuk. Er kan dan zoveel mislopen: materiaal vergeten, de opdracht niet helemaal begrijpen, zere rug van het gesleur met boeken en schriften. Sommige taken zijn ook nutteloos omdat je die leerstof al kent of misschien juist niet kent. Als ik van school thuis kom zet ik mijn boekentas graag weg. Trouwens in mijn vrije tijd leer ik ook. Met m'n microscoop ontdek ik veel van de wereld.»

«Huiswerk? Met de microscoop de tuin in»

Hilde D'hauwer:

“Hij deed het 's morgens, rap-rap”

«Vorig jaar ben ik één dag geschorst omdat ik vaak niet in orde was met mijn huiswerk. Toen zei ik tegen mama: 'Dat nooit meer!'» Fabio (14) krijgt zijn werk niet georganiseerd. Op aanraden van de klasseraad blijft hij iedere vrijdagavond één uur langer op school. Met nog vier andere leerlingen zit hij in de huiswerkklas. Hier leert hij plannen. «Op een weekschema kleur je in wanneer de taken en opdrachten klaar moeten zijn, wanneer er toetsen zijn en welke lessen je moet leren. Als een taak gemaakt is, kruis je die aan. Zo zie je goed wat je nog moet doen. Dit jaar ben ik nog maar één punt kwijtgespeeld omdat een taak niet op tijd klaar was», juicht Fabio.

«Wij hebben een winkel in Vilvoorde en wonen in Houtem. Fabio vergat vorig jaar altijd een boek of een schrift in de winkel», zegt Hilde

D'hauwer. «Plezante taken deed hij eerst, onderzoekwerk over dieren bijvoorbeeld of een spreekbeurt voorbereiden. Maar de vertaling van een Franse tekst, daar begon hij niet aan. Of hij deed het 's morgens, rap-rap. Op zijn agenda konden we niet vertrouwen. Nu is dat veel verbeterd. Hij begint al eens met een oefening Frans, nog altijd niet zijn lievelingsvak. Hij wil in orde zijn. Hij heeft geleerd dat hij de school aankan als hij zich inzet.» Hilde is voorstander van huistaken. «Er moet wat dwang op zitten, uit zichzelf zou Fabio na de lessen niets meer doen voor school. De leraars mogen gerust wat werk meegeven voor de vakanties. Want trek die mannen maar eens op gang nadat ze een week of zo niets meer geleerd hebben!»

«Er moet wat dwang op zitten»

HUISWERK VERPLICHT?

Wie wil huiswerk? Ouders. Dat blijkt uit een enquête die Klasse heeft uitgevoerd: slechts één op vier ouders vindt dat zijn kind geen huiswerk moet krijgen. Één op drie leerkrachten zou liever geen huistaken geven. Van de schoolgaande jeugd is zelfs één op twee gewonnen voor leren zonder huiswerk. Geen enkele school is verplicht om huiswerk te geven.

- Je wil overleggen met de school over huiswerk? Ouders en school kunnen heel wat leren uit “Huiswerk in de basisschool? – Sleutelen aan een huiswerkbeleid” – Yvan Ameye en Patrick Vanspauwen – Garant – 16,90 euro. Ook Klasse voor Leerkrachten heeft het deze maand over huiswerk.
- Hoe begeleid je kinderen met huiswerk? Surf naar www.klasse.be/kvo/42/8
- Huiswerk afschaffen? Discussieer mee op het forum: www.klasse.be/forum

af die boel?»

Dat blijkt uit de enquête van Klasse voor Ouders. Voor of tegen? Het hangt er maar van af wat je onder huiswerk verstaat, zeggen Hilde, Carine, Gerda en Hilde.

Hilde Verelst:

"Zonder hulp lukt het niet"

«Marlies (11) en Pieter (11) krijgen op vrijdag alle taken en lessen van de volgende week. Zaterdagmiddag starten ze. De twee uur die ze dan in hun huiswerk steken hebben ze voor de week uitgespaard», zegt Hilde Verelst. «De school heeft een huiswerkbeleid. In het eerste leerjaar werken de kinderen per dag ongeveer 15 minuten, in het vierde 30 en nu in het zesde 60. Woensdag en vrijdag zijn huiswerkvrij in het eerste, tweede en derde leerjaar. De school heeft het hele plan op papier gezet. In dat plan staat ook hoe de school huiswerk begeleidt en wat leerkrachten van ouders verwachten. Ik steek veel tijd in lessen opragen en in het onder-

steunen van langlopende taken. Ik twijfel er dus aan dat kinderen met huiswerk zelfstandig leren werken.

Elke maand vier actuaastukjes uitzoeken en bespreken, leesfiches... ik doe het allemaal graag hoor. De kinderen leren wel veel met die taken en ik heb voeling met wat ze moeten doen.» Pieter en Marlies zijn niet anti-huiswerk. «Dat schoolwerk thuis is niet leuk maar die extra oefeningen zijn belangrijk. Zonder hulp van mama zouden we dagen zitten tikken aan spreekbeurten. Mama helpt ons om onmiddellijk de juiste boeken uit de bieb te plukken. Het huiswerk maken we niet op onze kamer. Dicht bij de keuken werken is beter. We kunnen mama er dan snel bijroepen.»

«Ik steek er veel tijd in»

Carine Simons:

"Bart help nu de kleinsten"

«Ik kijk enkel het huiswerk van de allerjongsten na», zegt Carine Simons, moeder van acht kinderen. «Waar de fouten staan, zeg ik niet. Die moeten ze zelf zoeken.» Haar wat oudere zonen Bart (12) en Tom (13) zitten op dezelfde school. Tom zit in het eerste secundair. Hij krijgt huistaken. Niet alle leerlingen van zijn klas krijgen dezelfde opdrachten. Een bewuste keuze van de school. Directeur Valeer Schodts is duidelijk: «Jongeren van 12 à 14 jaar moeten in één uur rond zijn met hun taken. Ook de traagste leerlingen. Je kan niet aanvaarden dat leerzwakke leerlingen dubbel zoveel tijd aan hun taken spenderen dan de anderen. Het kan perfect dat Karel Franse woorden in een zin moet plaatsen om woordenschat te herhalen terwijl Lies al een kort verhaal schrijft. Maar Lies krijgt voor wiskunde

een taak om te leren ontbinden in factoren terwijl Karel moeilijke vraagstukken oplost. Leerkrachten moeten ervan uitgaan dat hun leerlingen verschillen: de ene moet de basisleerstof verder inoefenen en de andere kan extra oefeningen aan.»

Bart komt altijd zonder taken naar huis. Hij volgt het eerste leerjaar B om zich op het beroepsonderwijs voor te bereiden. De school wil deze leerlingen niet meer belasten dan nodig. «Maar Bart loopt verloren», zegt Carine. «Tot in het zesde jaar van de lagere school kreeg hij wel taken en volgend jaar, in het tweede jaar secundair, zal hij weer huiswerk krijgen. Bart helpt nu wel de kleinsten met hun taken, maar ik kan niet controleren of hij zijn lessen herhaalt. Als hij taken krijgt, kan ik tenminste nagaan of hij die maakt.»

«Ik zeg niet waar de fouten staan»

HUISWERK VOOR OUDERS?

Je kind heeft huiswerk. Wat doe je, wat doe je niet?

Wat doe je niet?

- 1 De taken zelf verbeteren (de leerkracht moet zien wat je kind kent en niet kent).
- 2 Extra oefeningen geven (belast je kind niet te veel).
- 3 Extra uitleg geven (misschien leg je de dingen anders uit dan de leerkracht en dat zaait verwarring).

Wat doe je wel?

- 1 Maak een rustige omgeving (altijd dezelfde, liefst samen kiezen).
- 2 Spreek een vast beginuur af (samen vastleggen, niet meer over ruziën).
- 3 Overloop samen de opdrachten (agenda, precieze opdracht, alles laten nalezen).
- 4 Toon interesse voor alles wat je kind op school doet (spelen én werken).

«Dries (13) wordt al jaren gepest en weet hij zich wel te redden. Vorige week heeft hij zijn cijfers op het rapport. Nu niet meer, want hij aan zichzelf. Als er wat mis is met de voetbalploeg, is het zijn schuld, ze worden van school terug. Ze hadden tijdens de vakantie...
‘Mama, ik wil niet meer naar school.’
(Lies, 13)

IS MIJN KIND DEPRESSIEF? ÉÉN OP TWINTIG

Een slechte toets, ruzie met een vriend(in), problemen in de klas... elk kind voelt zich wel eens slecht. Meestal gaat dat voorbij. Een depressie is moeilijker te ontdekken. Kinderen uiten hun depressie vaak helemaal anders dan volwassenen. Zeker als kinderen symptomen als agressie vertonen, denken we zelden aan depressie.

Kinderen met een depressie in de enge zin van het woord, beantwoorden volgens professor Frank De Fever aan minstens vijf van volgende klachten:

☐ het kind is somber, neerslachtig (huilt vaak, is prikkelbaar, klaagt dat niemand van hem houdt...)	☐ is zeer gejaagd en rusteloos (doet dingen zonder na te denken)
☐ het interesseert hem allemaal niet (wat leuk is wordt dom, het spant zich niet meer in op school, geeft vlug op, voelt zich zelfs thuis niet goed)	☐ is zeer geremd en lusteloos (futloos, neemt geen initiatief)
☐ vertoont ander eetgedrag (eet erg weinig, of erg veel)	☐ voelt zich waardeloos (verwondt zichzelf...)
☐ heeft slaapproblemen (is futloos en moe)	☐ voelt zich vaak schuldig (alles wat verkeerd loopt is zijn schuld)
	☐ kan moeilijk beslissen
	☐ kan zich moeilijk concentreren
	☐ denkt aan de dood

(een volledige test kan je vinden op www.jongeren-en-depressie.be of in het boek van Frank De Fever: zie onderaan)

Depressieve kinderen. Ze passen niet in onze kijk. Kinderen moeten blij en vrolijk zijn. Toch is naar schatting één op twintig kinderen tussen zes en twaalf depressief. Bij kinderen met een verstandelijke of lichamelijke handicap loopt dat percentage op tot 10 %.

WAAROM WORDEN KINDEREN DEPRESSIEF? IK EN OMGEVING

Dé oorzaak van depressie bestaat niet. Meestal zijn er verschillende:

► **Oorzaken in het kind:** een handicap of ziekte, negatieve kijk op zichzelf en de wereld, de perfectionist (hoe perfecter je wil zijn, hoe harder een mislukking je kan raken)...

► **Oorzaken in de omgeving:**

problemen in het gezin: depressieve ouder, alcoholproblemen, echtscheiding, financiële problemen, verlies van een geliefd persoon of huisdier...

problemen in de opvoeding: te los of te autoritair, mishandeling. Kinderen krijgen geen verantwoordelijkheid, ouders doen alles in hun plaats. Kinderen voelen daardoor dat ze geen controle krijgen op deze wereld (aangeleerde hulpeloosheid)...

problemen op school: kinderen moeten steeds harder werken, beter presteren, meer kennen en kunnen; er is een pestprobleem...

problemen met de maatschappij: het jachtige levensritme (weinig tijd voor elkaar), alles draait om wat je hebt, niet om wie je bent, je mag je niet meer rot voelen of piekeren.

HOE KAN IK MIJN DEPRESSIEF KIND HELPEN? WARMTE EN HOUVAST

Zorg voor extra **houvast en warmte**. Een depressief kind heeft nood aan een omgeving waar het zich goed en waardevol voelt: veiligheid, warmte, structuur en regels...

Raadpleeg een deskundige, al was het maar om de juiste diagnose te stellen. Die kan nagaan welke de specifieke behoeften van het kind zijn en hoe de ouders daarop kunnen inspelen. Kinderen met een depressie krijgen zelden een behandeling met medicijnen. Gesprekken met een deskundige zijn nuttig in combinatie met creatieve technieken die het kind leren om zichzelf te uiten: tekenen, knutselen, boetsen...

Ongeveer de helft van de kinderen blijft een depressie beter de baas wanneer de ouders en de school erin slagen hun opvoeding op de behoeften van het kind af te stemmen.

Dit is de negentiende bijdrage van De Eerste Lijn. M...
Hoe herken ik het en wat doe ik eraan?» Frank De Fe...
- bestellen bij Kinder- en Jongerentelefoon: tel. 02 5...
depressie.org, www.zelfmoordpreventie.be of www.k...
de Belgische Liga voor de Depressie - Koningin Astrid...
Centrum ter Preventie van Zelfmoord - Arteveldestr...

Deze tekst kwam tot stand in samenwerking met ou...

MEER LEVEN»

op school. Omdat hij dik is. Meestal
schooljaar haalde hij nog goede
meer. Al enkele maanden twijfelt
lukt thuis, op school of met zijn
ngt hij. Gisteren kwam hij woedend
as de zwemles zijn kleren verstoppt.
er leven', weende hij.»
(moeder)

«IK WIL NIET MEER LEVEN» EN NU?

Elke week belt één jongere met de zelfmoordlijn. Een peiling van Ketnet toont dat 5 % van de tien- tot twaalfjarigen wel eens aan zelfmoord denkt.

«Mama, ik wil doodgaan.» Wat doe je?

Een kind dat je komt vertellen dat het niet meer wil leven, grijpt je naar de keel. Laat je niet leiden door de emoties van het eerste moment. Blijf zelf rustig en toon dat je bezorgd bent.

- ▶ **Praat met je kind** over zijn verlangen om dood te gaan. Waarom wil je kind dood? Als je daarover praat, kan je voorkomen dat zijn doodswensen sterker worden.
- ▶ **Luister naar zijn gevoelens.** Wat is er gebeurd? Kruipt in zijn vel. Probeer te begrijpen wat er achter een schoolprobleem, een droevig gezicht, een donkere tekening, vluchtgedrag of aanhoudende buikpijn schuilt.
- ▶ **Erken de moeilijkheden**, wuif ze niet weg.
- ▶ Probeer samen **wat orde te brengen** in wat je kind voelt en wat rondom hem gebeurt. Dat helpt de angst en verwarring al verminderen.
- ▶ Ga na **hoe vaak** het aan zelfmoord denkt, hoe concreet de plannen zijn. Zijn er mogelijke crisismomenten vandaag of in de nabije toekomst?
- ▶ Praat erover met je partner. **Zoek steun** bij de school, het CLB, het Centrum ter Preventie van Zelfmoord, de school- of huisarts.

Wat doe je niet?

- ▶ **Word niet boos:** «Hoe durf je zoiets zeggen, jij hebt alles wat je nodig hebt».
- ▶ Ga niet meteen **oplossingen formuleren:** «Ik zal dat morgen met de meester eens bespreken».
- ▶ **Minimaliseer** de feiten en de gevoelens van je kind niet: «Ach kom, zo erg is het ook weer niet, zeker».
- ▶ Vermijd **schuldgevoelens:** «Je weet niet hoeveel pijn het doet als je dit zegt».
- ▶ **Beloof niet dat je er een geheimje van maakt** en er met niemand anders over zal praten, zeg wel met wie je zal praten.

Hoewel deze reacties vaak goed bedoeld zijn, duwen deze opmerkingen het kind vaak dieper in de put.

HOE VOORKOM JE DEPRESSIE? THUIS EN OP SCHOOL

Relaties. Of kinderen zich goed voelen, hangt samen met de kwaliteit van de relatie met zijn ouders. Maken ouders tijd om te luisteren en een echt gesprek aan te gaan?

Vertrouwen. Kan een kind van zichzelf houden? Ervaart het kind dat andere mensen het prettig vinden dat hij er is? Zijn andere mensen geïnteresseerd in wat het voelt en denkt? Kinderen verwachten van hun ouders het eerste warme applaus.

Gevoelens. In een omgeving waar kinderen niet mogen tonen dat ze boos, blij, verdrietig of angstig zijn, is er meer kans op een depressie. Zorg voor extra aandacht als kinderen plotseling met erg verdriet worden geconfronteerd: overlijden, echtscheiding.

Zelfbeeld. Een kille ouder knaagt aan het basisvertrouwen van zijn kind. («Het wordt nooit iets met jou.» «Kijk eens hoe kinderachtig je bent.» «Jij dokter worden? Allez, zeg!»)

Grenzen stellen. Kinderen die gewoon zijn dat hun ouders altijd toegeven, dat er geen grenzen zijn, kunnen moeilijk omgaan met momenten waar het niet loopt zoals zij het willen. Ze kunnen moeilijk om met ontgoocheling en tegenslag.

Overdreven druk. Wat verwachten ouders? Kinderen nemen de hoge normen van hun ouders over. Het is nooit goed genoeg: ze worden perfectionist. Heel wat depressieve kinderen zijn zeer plichtsbewuste kinderen: ze laten zichzelf niet toe een foutje te maken...

Meer contact. Veel kinderen willen meer en betere contacten met hun ouders. Een sterke band in het gezin is de beste remedie tegen depressie.

Klassfeer. In de klas is niet alleen de leerstof belangrijk. De leerkracht is ook geïnteresseerd in wat omgaat in de kinderen. Geregeld is er ook een waardering woord van de leerkracht. Dat is goed voor het zelfbeeld.

De leeftijdsgenoten. Hoort het kind erbij? Wat de anderen van je vinden heeft een grote invloed op hoe goed of slecht je je voelt.

meer over depressie lees je in «Mijn kind is depressief.
ever - Houtekiet - 14,70 euro en «Krokodillentranen»
34 37 43. Je kan ook surfen naar www.jongeren-en-klasse.be/dossier/zelfmoord Of neem contact op met
llaan 253 - 1950 Kraainem - tel. 02 731 94 61; het
aat 142 - 1000 Brussel - Noodlijn: 02 649 95 55

ouders, leerkrachten, het CLB en andere specialisten.

Bloemen voor

Juf Ann Glorieux (37):

«Ik ben een pauw vandaag»

«Wat juf Ann met de kinderen doet is zo nieuw en werkt zo aanstekelijk dat we haar met alle ouders van de klas in de bloemen willen zetten», schrijft Hilde Callebaut (42), moeder van Freek (5).

In het doehoekje van de derde kleuterklas ruimt een bevertje naartig op. In de herfstzon op de mat snort een poes. En vandaag heeft de schildpad niet geweend omdat ze haar puzzel niet kon leggen. Juf Ann werkt met de 'axenroos' in de klas. 10 diertjes helpen haar en de kinderen om gedrag en gevoelens te herkennen en gepast te reageren. «Het lukte haar de vorige weken niet zo goed, maar vanmorgen heeft Liselotte (5) de klaskalender volledig in orde gebracht. Vandaag mag dat wat aandacht krijgen», zegt juf Ann. Liselotte is de pauw van de dag. Ze krijgt een pauwenmedaille. Die krijgt ze ook één dag mee naar huis. «Wedden dat er thuis een gesprekje over komt? Een wasbeer geeft pluimpjes, een poes geniet, de bever verleent nuttige diensten. De leeuw leidt, maar kan ook de baas spelen, een havik is kritisch.

Kinderen kennen die dieren vlug. Een kleuter die een leeuw is, laat ik ook eens juf spelen, maar duw hem evengoed in de rol van een volgzaam kameel. Ik kan ook veel beter omgaan met negatief gedrag. Als een tafel niet opgeruimd is, vraag ik waar het slechtgemutst bevertje naartoe is. Kinderen ontdekken de sterke kanten in zichzelf en de anderen en ze zoeken wegen om daarmee om te gaan. 'Ik kan onmiddellijk jullie problemen oplossen', zeg ik als twee kinderen een conflict hebben, maar jullie

ook. Ik zet ze in een hoekje bij elkaar en even later komen ze met een oplossing. 'Ik was wat te veel leeuw', zegt Dries dan plots. Dankzij de medailles is er ook een beter contact met de ouders. Die bloemen: ah, ik ben een beetje pauw vandaag. En wie zijn de wasberen?» De ouders deze keer.

Klasse

Je kent een leerkracht die het verschil maakt? En je wil hem of haar in de bloemen zetten? Vertel wie je wil nomineren en waarom: Klasse voor Ouders (Bloemen) – Koning Albert II-laan 15 - 1210 Brussel. Kregen onlangs ook bloemen: Jeanine Ilsen (Hasselt), Ginette Volckaert (Vilvoorde), Carol De Timmerman (Ronse) en Juf Ines (Tienen). Proficiat.

1

5/5

FAMILIE MET INGEBOUWDE CHIP

FotoQuiz

Dit is het derde spaarpunt voor de fotoquiz. Kleef het op de spaarkaart die in het oktobernummer zat. In mei is de foto compleet. Stuur die dan op met de naam van de figuur die we zoeken. Je kan een reischeque van 1 000 euro winnen.

2 Ben ik depri?

	Leeftijd						
	9-10	11-12	13-14	15-16	17-18	19-20	Totaal
zelden tot nooit	74%	72%	71%	62%	68%	73%	69%
soms	21%	25%	23%	29%	24%	21%	25%
heel dikwijls tot altijd	5%	3%	6%	9%	8%	5%	6%

Gemiddeld 6 % van de kinderen en jongeren tussen 10 en 18 jaar melden dat ze dikwijls tot altijd last hebben van depressiesymptomen. Ze voelen zich heel dikwijls somber, hebben nergens nog zin in, voelen zich niet lekker, slapen niet goed, denken dat al datgene wat ze doen zal mislukken, dat anderen hen niet leuk vinden. Ze denken bijna altijd aan vervelende dingen, vrezen dat het later niet goed met hen zal gaan of leggen de schuld bij zichzelf als er iets vervelends gebeurt. Meisjes rapporteren vaker meer depressiesymptomen dan jongens. 17 % van de 15-jarige meisjes rapporteert heel vaak tot altijd depressiesymptomen. Bij de jongens is dat 6 %. Vanaf 14 jaar neemt de kans toe, meer bij meisjes dan bij jongens. De meeste Vlaamse kinderen en jongeren zijn niet depressief: 69 %. Eén op vier heeft soms last van depressieve gevoelens en gedachten.

Uit «Tienertijd. Communicatie, opvoeding en welzijn: 10- tot 18-jarigen, ouders en leerkrachten bevraagd (1995-2000)» - B. Van den Bergh, L. Ackaert en L. De Rycke – Garant – (nog te verschijnen). Onderzoek naar de leefsituatie van 10-18-jarigen (2000) door het CBGS en het Kinde rechtencommissariaat. Hoe ga je om met depressieve gevoelens van kinderen? Lees pagina 4.

DEZE MAAND OP WWW.KLASSE.BE/ouders

- extra: negen huiswerktips voor ouders
 - hulplijnen: drugs, leerstoornissen, alcoholisme, zelfmoord... Wie helpt me?
 - op het forum: «Schaf huiswerk af»
 - site van de maand: www.letop.be
- Alle informatie over leerstoornissen

Ding mee naar de trofee van de meest participatieve school of oudervereniging. Deelnameformulier en meer info op www.klasse.be of www.kleurrijkvlaanderen.be

4

Gratis naar Winter Efteling

Trek je dikke trui, jas en sneeuwschoenen aan en dompel je onder in een wereld vol winterwonderen. Doe mee en maak kans op 10 keer 2 vrijkaarten of 25 Winter Eftelingsets (muts en sjaal). Wat moet je doen? Beantwoord de volgende vraag: De Efteling heeft een nieuwe attractie in samenwerking met het Wereld Natuur Fonds. Hoe heet die nieuwe attractie? Glijd het antwoord vóór 15 december op een briefkaart naar: Klasse voor Ouders (Winter Efteling) – Koning Albert II-laan 15 – 1210 Brussel. De Winter Efteling is open op 7, 8, 14 en 15 december, van 20 december tot en met 5 januari 2003 (niet op 1 januari) en op 11, 12, 18 en 19 januari 2003. Dagelijks open van 11 tot 20 u. (op 31 december tot 18 u.). Meer info op www.efteling.nl of op tel. 0031 416 288 111.

Dit blad is tussen 2 en 6 december op de school afgeleverd. Het volgende nummer wil uit de boekentas van je kind rond 17 januari. Prettige feesten.

Kind op straat?

«Gisteren hebben we de kalender gekregen van de kersttoetsen. Jasper (13) heeft twee vrije dagen tussen de laatste toets en de dag dat hij zijn rapport moet gaan halen. Mijn man en ik werken. Mag de school die vrije dagen geven? Staat mijn kind nu twee dagen op straat of moet de school voor opvang zorgen?» (Frederique, moeder)

Een (voltijdse) secundaire school mag per schooljaar maximaal 30 dagen (60 halve dagen) aan evaluatie besteden. Daarin zitten de toetsen zelf, de klassenraden, de evaluatiegesprekken met de leerlingen en ouders. De school kan ervoor kiezen dat de leerlingen enkel aanwezig moeten zijn tijdens de halve dagen dat er toetsen zijn en voor het rapport. Als de ouders hier niet mee akkoord gaan, moet de school voor opvang zorgen. Op de dagen dat de klassenraden beraadslagen over de prestaties van de leerlingen, kan de school beslissen dat de leerlingen niet aanwezig moeten zijn. Enkel op die dagen geldt voor de school geen enkele opvangverplichting.

Vragen over onderwijs? Bel de Infolijn van het departement Onderwijs: 0800 30203. Op www.ond.vlaanderen.be/infolijn kan je een antwoord vinden op veel gestelde vragen. Je kan er ook een e-mail versturen.

Luc Daelemaans

ACTIE MET KLASSE NAAR HET SMAK

10 prikkelende praatjes

5

Is een pot vol vastgekleefde mosselen kunst? En wat doe je met een man die boven op het dak wolken meet? Je denkt er niet aan om met je kind een museum binnen te stappen? Omdat het saai is, niks voor hen? Dan moet je zeker deze 10 praatjes uitproberen.

Je bent welkom in een museum dat één van belangrijkste collecties van actuele kunst bezit in West-Europa. Je snapt er niks van en weet niet wat je aan de kinderen moet vertellen? Geen nood: tien gidsen nemen jullie mee in de wereld van de kunstenaars. Op afgesproken momenten kan je bij een ander kunstwerk terecht. Met je museumplannetje kan je trouwens ook zelf je eigen weg kiezen. Op zondag 26 januari vertelt Klasse voor Ouders in samenwerking met de educatieve dienst van het Stedelijk Museum voor Actuele Kunst in Gent 10 prikkelende praatjes.

Wat moet je doen:

Vul de bon in en stuur hem op. 300 gezinnen krijgen een VIP-uitnodigingsbrief. In ruil voor deze brief krijgen ze op 26 januari een plannetje van het museum mét plaats en uur van de prikkelende praatjes. Je betaalt slechts 5 euro voor heel het gezin (normale prijs is 5 euro per volwassene). Het eerste praatje start om 10 u. 15, het laatste om 16 u. 45. Het SMAK ligt op een tiental minuutjes stappen van het station. Je kan dus gerust met de trein komen. Kinderen tot 12 jaar reizen trouwens gratis. Pechvogels die niet bij de 300 genodigden zijn, krijgen een bon waarmee ze aan groepstarieven (3,80 euro voor volwassenen en kinderen vanaf 12 jaar) het museum kunnen bezoeken op een ander moment. Elke eerste en derde zondag van de maand kan je in het SMAK trouwens terecht voor ARTI(e)SIT: terwijl ouders genieten van een rondleiding kunnen kinderen van 4 tot 12 jaar zelf aan de slag in een atelier (6,20 euro per volwassene, 3,70 euro per kind – reservatie op 09 240 76 64).

3

JA, WE KOMEN SMAK-KEN MET KLASSE ✂

Ja, we doen graag mee. Stuur ons gezin (max. 5 personen) een uitnodiging voor de prikkelende praatjes in het SMAK op zondag 26 januari. Aan de ingang betalen we 5 euro voor heel het gezin. We komen

in de voormiddag in de namiddag

Naam:

Adres:

Knip de bon uit, kleef hem op een briefkaart en stuur hem vóór 6 januari naar: SMAK (10 praatjes) – Citadelpark – 9000 Gent. Je krijgt dan vóór 17 januari een uitnodigingsbrief.

«Ik weet niet waar haar vader is»

Geert en Zareta spelen met elkaar op dezelfde speelplaats. Maar ze leven in een andere wereld. Ingrid De Prest (40), mama van Geert, staat dikwijls aan de schoolpoort. Maar de mama van Zareta heeft ze er nog niet gezien. Olga Madaejeva (39) woont nochtans achter de hoek van de school, in het onthaalcentrum...

«In één kamer met vier?» Ingrid slikt even als Olga haar 'huiskamer' wil laten zien. Hier woont ze met haar drie kinderen Zareta (10), Tamila (8) en Rizvan (7). Olga is gevlucht uit Tsjetsjenië en wacht op haar erkenning als vluchteling. De veiligheidsvoorschriften in het onthaalcentrum zijn strikt: geen bezoek op de kamers. Dan maar bij Ingrid thuis. Voor het eerst in veertien maanden komt Olga nog eens in een echte huiskamer.

Bang voor andere ouders

«Gek, onze kinderen zitten op dezelfde school en we hebben elkaar nog nooit gezien», zegt Ingrid. Of Olga misschien bang is voor de andere ouders? «Ik ben gevlucht naar dit land en wil me niet opdringen», antwoordt Olga in een traag en correct Nederlands. «De taal is een barrière. Ik volg Nederlandse les en heb altijd een woordenboek in mijn tas. De school verzorgt een prima contact met alle ouders in het onthaalcentrum. Juf Sara brengt de rapporten van de kinderen. Ze vertelt me wat op school gebeurt. Zelfs de directeur komt regelmatig op bezoek. Als Zareta een vraag heeft bij haar huistaken kan ik rekenen op hulp van de medewerkers in het centrum.»

Dansen op de radio

Na veertien maanden Vlaanderen is het Nederlands

van Olga verbazend goed. «Wil je hier blijven», vraagt Ingrid. «Zolang de oorlog in Tsjetsjenië duurt, hoop ik hier te kunnen blijven. Voor het Nederlands heeft Zareta geen woordenboek meer nodig. Af en toe leer ik haar woordjes Russisch. Voor een toekomst in Tsjetsjenië zal ze Russisch moeten kennen. Met Engelstalige liedjes op de radio dans en zingt ze mee. Ik begin me af te vragen

«We zijn al blij als we de lijken krijgen: tegen betaling»

waar haar toekomst ligt. Hier? In Tsjetsjenië? De oorlog zal nog een hele tijd duren, vrees ik.»

Betalen voor een lijk

Het gesprek valt stil als Olga naar de familiefoto's op de kast kijkt. Ingrid raapt rustig enkele woorden bij elkaar. «Je bent hier zonder je man. Heb je familie in België?» De ogen van Olga worden zwaar. «Ik heb alle familie achtergelaten. Ik mis ze elke dag. Mijn man is drie jaar geleden verdwenen. Opgepakt door Russische soldaten? Via geld

onder tafel aan Russische ambtenaren probeerde ik nieuws over hem te krijgen. Vele Tsjetsjenen zijn al gelukkig als ze na betaling het lichaam van een familielid krijgen, om te begraven.» Ingrid slikt. «Ik krijg kippenvel bij het idee dat ik door oorlog geen contact zou hebben met familie. Juist dan heb je de steun van je partner of familie nodig.» Of zij ook met haar kinderen op de vlucht zou slaan? Wat drijft een moeder om 's nachts met kinderen en een minimum aan bagage huis en land achter te laten?

Veel te simpel

«Ik ben uit Tsjetsjenië gevlucht omdat ik niet wil worden wat de Russen van ons maken: terroristen», zegt Olga. «Ik wil niet dat mijn kinderen 's nachts wakker schrikken met oorlogsbeelden in hun hoofd. Elke dode is er één te veel, zeker als die valt door politieke machtsspelletjes. Ik wens dat alle mama's krijgen wat ze verdienen: een wereld zonder oorlog, met kinderen die kunnen spelen en naar school gaan.»

«Ja, ik zou hetzelfde hebben gedaan», knikt Ingrid. «Het beeld dat ik heb van vluchtelingen en asielzoekers is veel te simpel ingekleurd door het nieuws dat machthebbers verspreiden.» In de keuken pruttelt de koffie. Die ruikt anders vandaag. ■

Op de foto: Ingrid (links) en Olga (rechts én op de foto boven)

Bezoek het onthaalcentrum van Olga via internet. Surf naar <http://corporate.skynet.be/refugeekapellen/>

Interesse om peter en/of meter te zijn van een alleenstaande minderjarige asielzoeker?

Neem contact op met Steven of Jan - tel. 03 660 19 52 - ama@refugeekapellen.be

'Feeling at home' is een tweetalig boek waar kinderen andere kinderen ontmoeten in heel verschillende thuissituaties. Dat nodigt even uit om stil te staan bij hun eigen huis. Met tekeningen van kinderen uit o.a. het onthaalcentrum in Oostende. Klasse geeft 20 exemplaren weg. Kaartje vóór 31 december naar: Klasse voor Ouders (onthaal) - Koning Albert II-laan 15 - 1210 Brussel. Je kan een onthaalcentrum ook bezoeken. Bel het Rode Kruis op 02 645 44 58 voor een centrum in uw buurt.